

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

immo atauum Ethiconem ducem Bauriae, sub Ludouico Imperatore I. montem cum duodecim primarijs viris introisse, ibique in abstinentia vixisse & finisse: Seruatus est saltus & nemora, & omnia montis latibula inuenitque sepulcra, de quibus ossa prolata iussit in Cöstantiam urbem perducere: ibique, quod miraculis claruerat (mortui sunt enim in Christianismo, fugientes Galliam seruitutem) eorum memoria dedicare voluit ecclesiam, quod impleuit. Quo tempore Gertrudis nobilissimae femina, filia & soror duorum Egbertorum Saxoniae marchionum, patris & filij, relicta Hērici Craffi comitis de Northem, socrus Luderi ducis: nam mater erat Rixa coniugis eius, de Treueri rediens, corpus sancti Althorisi confessoris, Treuerensis quondam archiepiscopi, Brunsvicum aduehit: & cum in moenia perducere non posset, monasterium erigit sub titulo sancti Aegidij, imponens fratres ordinis diuini Benedicti: tū prope moenia nunc verò prolatis finibus urbis, inclusum moenij, perpetuum urbis defensorem, & sanctum eius loci tutelarem: cuius patrocinium saepe experti ciues, praecipue in oppugnatione urbis à Philippo, qui de Romanorum regno cum Ottone IIII. contenderat, quod suo loco praeteribimus.

CAPVT XXXVI.

Decimoquinto deinde post centum ac mille annos, cum Imperator Henricus in Saxoniam iterum duceret, Luderus dux, & Reinerus episcopus Halberstadensis, ac Fridericus comes de Arnsberge, iustam causam obiecterant, in loco qui dicitur Zwelpeshold: in paribus quidem numero Saxones, sed virtute & alacritate pares initio, & in fine etiam superiores sunt inuenti. Nam confertis manibus, victoria penes Saxones facta

Trophaeum erexere victores in loco pugnae, armatum claua virum, cum dependentibus armis Saxonia. Hanc statuam rustica plebs in superstitionem, in quam sunt faciles, versa, cepit velut idolum venerari, arbitrata esse antiquitatis deum, quem dixere Iodute. Eam vero quae hodie extat, conclamationem ad arma & auxilium, non ab idolo ductam, aut vano deo, sed esse vocem Italicam, aut Gallicam, Io adiute mi, doctiores arbitrantur. Vbi intellexere viri prudentes, statuam populo dare occasionem idololatriae, deiecerunt penitus, reponentes in locum, qui nunc dicitur Weddingstede, conuentum fratrum Praedicatorum, post annos ex hoc tempore non minus centum. Eodem vero tempore, quo Saxones exercitum regis contriuerant, Otto de Balenstede comes, pater, ut diximus, Alberti marchionis Brandenburgensis, insignem & ipse partibus Saxonum peperit victoriam. Duo Wandalarum millia ibant laturo suppetias Caesareanis: Id cum rescisset Otto, copias quantas potuit per armauit, & se Wandalis obiecit: Contulere manus, maior pars caesa Wandalarum, trecenti capti, vix pauci fuga sunt elapsi: Ita duobus in locis, vno in tempore Saxonibus res fuere prosperae: Nec ignorantes quantam in se Imperatoris indignationem concitassent, intestinas suorum discordias placauere, & externas sibi vires conciliabant, ut redeunti Imperatori fortiores occurrerent. Sed Albertus archiepiscopus Moguntinus, iam a ciuibus suis, Imperatorem in ea vrbe penè obsidentibus, carcere solutus, & ecclesiae restitutus, cum apostolicam de super commissionem accepisset, Imperatorem ubique insectatus, excommunicatum, & anathematizatum nunciabat. Erat tunc legatus apostolicus Dietherus in Germania, veniens ex Pannonijs: Hunc literis inuocat Albertus,

Z inuitatqz

inuitatq; vt Colonia illi dignetur occurrere, consecrationemq; sui diu dilatam perficere: Erat enim toto penè triennio in carcere. Imperator autem ista audiens, non frenabat indignationem, nec passus hominem, nec diu plenè sibi reconciliatum consecrari archiepiscopum: tamen impedire non poterat, quòd ciuitas quoque Coloniensis, tum, vt antè diu, cõtra illum sentiret: Ibi publicata sunt mandata summi pontificis in Imperatorem: Ibi multorum ab ipso animi deslectuntur, quòd paternam impietatem maiori pertinacia cumularer.

CAPVT XXXVII.

Imperator, dum hæc agerentur, Spira Natalem Domini diem non letus celebrauit: Audiuu enim apud legatum fuisse magnam episcoporum & nobilium manum, qui papalibus mandatis auscultassent. Is autem legatus, rebus pro quibus venerat expletis, in itinere ad Urbem deficiens, moritur. Missus deindè ab Imperatore Herbipolensis episcopus ad Urbem, neque audientiam, neque cõmunionem, antequàm reconciliaretur, potuit obtinere. Expositis deindè mandatis, & accepto responso, cum ad Imperatorè redisset, & quæ illi in Vrbe contigerant, exposuisset, subtraxit se de Imperatoris curia, & omnium deinceps cõmunionem: Coactus tamen vitæ periculo coram Imperatore celebrauit diuinũ officium: sed inde conceptam amaritudinem, in omni reliqua vita diluere non potuit: Consilio tamen prudentiorũ adhibito, reconciliatur, & ecclesie cõmunioni restituitur. Qua commotione rerum succensus Imperator in episcopum, ducatum Francia, qui ex antiquo ecclesie Herbipolensi deberetur, Conrado nepoti suo concessit. Et cum omnes se ab eius cõmunionem retrahere cerneret, scardala declinans, ipse cũ regina concessit in Italiam: & ad Padũ sedens, regni negocia pertractabat: Indè legatus